Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

Gefördert durch DFG Deutsche Forschungsgemeinschaft

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

DFG-Projekt "Personales Gelegenheitsschrifttum in der SuUB Bremen (16. bis 19. Jhd.). Digitalisierung und Erschließung."

Rector & Professores P. Jllustris Scholæ Bremensis, indicant in diem 4tum Octobris Exsequias Matronæ Nobilissimæ Mariæ Motz, ex Gente Hünekenia,

Motz, Maria

Bremæ, 1757-10-04

VD18 91021073

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

Signatur: brem.a.0619-169

urn:nbn:de:gbv:46:1-180461

Visual Library

1757. d. 4tum Octob: 169.

RECTOR & PROFESSORES P.

JLLUSTRIS SCHOLÆ BREMENSIS,

indicant

in diem 4tum Octobris

Exſequias

Matronæ Nobiliſſimæ

MARIÆ MOTZ,

ex Gente HÜNEKENIA,

Natæ Bremæ d. 11. Febr. A. MDCCXXVII.

Denatæ ibidem A. MDCCLVII. d. 1. Octobr.

Ætatis XXXmo Menſ. VII. d. XX.

BREMÆ,

Typis, Viduæ b. H. C. Jani, quondam Jlluſtr. Gymnaſii Typographi.

Si quicquam memoriam defunctarum matronarum condecorat, id certe facit, laus piæ illarum mentis, juſte promerita, quam ſanctiſſimus Soſpitator tribuit, vivæ Mariæ, *quod elegit bonam conditionem, ſive meliorem portionem ſortemve, non auferendam ab ea* (*Luc. X*, 42.) Interpretum plurimorum judicio, dictio ἀγαθῆς μερίδος figurata & ex emblemate explicanda eſt, illorum vero ingenio, plura ſunt inventa & optioni expoſita, ex quibus per alluſionem petitam eſſe, exiſtimarunt diverſi ſed diſcrepantes. Judicio (*MALDONATI ad l.*) ex ritu dividundæ hereditatis apud priſcos Romanos derivanda eſt, filio primogenito bona in partes dirimente & diſponente, poſt genitis eligentibus illam quæ optime placeret, quod arrideret remque declararet, ſiquidem ulla hereditatis, rerumque quæ ad illam ſpectant, mentio in connexis deprehenderetur, aut Marthæ cura ad præſens negotium poſſet trahi, denique ſi conſtaret, ritum iſtum apud Judæos uſu fuiſſe receptum. Alii ad convivia, quaſi ad proximum, Martha id Soſpitori ſumma cura, forſan & nimia, parante, reſpici putarunt, in quibus convivis ſpectatioribus, portiones potiores atque præſtantiores diſtributæ ſint (*BORREMANSIUS Varr. Lect. pag.* 153.) Verum non de oblata, ſed de electa portione ſermo eſt. Idem valet ad illorum ſententiam, quibus obverſatur diſtributio Paleſtinæ inter tribus (*KEUCHENIUS ad l.*) aut portio Levitis data, quæ erat ipſe Dominus, absque hereditaria terræ poſſeſſione, qua reliquæ fruebantur (*AMELIUS Obſ. P. II. pag.* 837.) dum illarum ſors non electa erat, ut Mariæ, ſed nutu atque decreto divino, cecidi, ſatis intelliguntur. utpote declarantia utilius, quod in optione ex pluribus, ſecundum ſapientiæ amuſim, præfertur minus utilibus, ſive ad munus & negotia adtendas, (vid. *ELSNERUS* & *KYPKIUS ad l.*) ſive ad alia quævis. Plana ſunt omnia, ut illuſtrationem, ex longe conquiſitis rerum figuris petere, neutiquam ſit neceſſe, ſed heic potius conducat evitare, id quod nimium eſt in eruendo S. Scripturæ, ex præſidiis philologicis, ſenſu.

Mar

Martha περισπωμένη curis districta, ob ministerium domesticum & ad observandum decorum (*KREBSIUS Obs. in N. T. ex Josepho*, & *PALAIRET ad l.*) aliis intenta, Maria vero ad doctrinam Servatoris, ut illam ex ore ejus hauriret, ad ejus pedes considens, encomium præ illa indepta est. Sollicita Martha ut Dominum cibis pasceret, Maria ut ab illo pasceretur, veribis, ut audiunt, vitæ æternæ, majus tulit præmium, durans scilicet, non in morte & rerum hujus orbis catastrophe, interverteudum aut perituram, sed permansurum post fata. Neutiquam quidem peccavit Martha, decori, ex amore proximi æque ac reverentia erga summum generis humani doctorem, studiosa, nisi quod ex animi distractione negligeret animam tractandi & acquirendi, quæ ipsi magis forent proficua, meliora tamen peregit Maria, probe sciens Domino atque generis humani restitutori, majorem deferri honorem, salutis ab ipso manifestandæ & parandæ, desiderio, quam curis, ad ἐυσχημοσύνην, virtutem cæteroquin requisitam & crebrius commendatam, tendentibus, dum occasio istud testandi, mox cessans atque deficiens, aderat. Uti prudens quisque, opportunitatis est observantissimus, sic sapienter instituens optionem suam, præfert ansam, dum adest ad magis utilia, negotiis dilationem patientibus, in aliud tempus rejectis. Interea rei salutis cura cum studio, isto exemplo matronis, quæ Christo nomen dederunt, commendata, sicuti, dum impenditur ut decet, illius spem propter pollicitationes Dei, fide nunquam destituendas, certam facit, sic memoriam sectatricum Mariæ, post excessum ex hac vita, reddit, una cum exemplo, quo aliis præluxerunt, desideratissimam. Illæ Deo gratæ, proximo virtutis & pietatis justo æstimatori, charæ ac acceptæ, suarum ipsarummet bono impetrant, *quod consequutæ* (ut ait *AUGUSTINUS Sol Inq. cap.* 13.) *nullius egent & quod consequutæ, nunquam dolent, quodque possidentes satiat illarum desiderium.* Hoc sensu, ex electa optima portione oriente, usum rerum caducarum dereliquisse, & ex nexu cum illis fuisse exsolutam, Matronam laudatissimam, cujus nomen in fronte hujus tabulæ designavimus, ut præsumamus, vita ejus anteacta, ut vero credamus, lectulus emortualis, jubent. Genus duxit ex gentibus maxime conspicuis, inter nos HüNEKENIA & inter Frisios HONERTIA, sata *Parente* Viro Nobilissimo & Consultissimo HENRICO HüNEKEN, JCto & Secretario Civitatis seniore, fatum præmaturum filiæ lugente, *Matre* Matrona Spectatissima HESTER ANNA van den HONERT; *Avo* Viro Perquam Magnifico JACOBO JCto eminentissimo & Consule inclyto, *Avia* T. T. GESA EDZARD, *nata* Amplissimi Senatoris STATII EDZARD & T. T. SARÆ von RHEDEN; *Proavo* Viro Illustri HENRICO J. V. D. Serenissimorum Ducum Lüneburgensium Consiliario, ad concilium Gentium Ryswici celebratum, legato cum plena potentia Splendidissimo, atque Civitatum Hanseaticarum nomine, Hagæ Comitum Residente, *Avia* T. T. CATHARINA CECILIA COCCEJUS, Theologi famigeratissimi & in commoda Ecclesiæ, gloriamque Patriæ nati, JOHANNIS COCCEJI & T. T. CATHARINÆ DEICHMANS, *filia; Abavo* Amplissimo Senatore JACOBO. *Abavia* MARGARETHA ZOBEL, HENRICI Spectabilis Collegii Seniorum sodalis atque ANNÆ CLAMPS, *natæ Abavo* denique GöTCKE HüNEKEN Magnario & eidem Collegio adscripto, *Atavia* METTA von BOBART, Amplissimi Senatoris JACOBI & WOMMELIÆ ESICH *filia.* In materno stemmate numeravit *Avum* Virum Illustrem JOHANNEM van den HONERT JCtum Celebratissimum & vices Præsidis in Dicasterio Frisiæ Auricensi gerentem, *Aviam* T. T. BEVAM BRAUER, *filiam* ABRAHAMI, magnarii Nordani; *Proavum* T. T. JOHANNEM, cui a Serenissimis Ducibus, Frisiæ scilicet, cura rerum bellicarum, Luneburgicis vero aggerum, concredita fuit, quique sua experientia in aggeribus construendis & fluminibus coërcendis, multas gentes suis consiliis, adsitasque Visurgi, in illa cohibenda, juvit, *Proaviam* JOHANNETTAM van HAERLEM, *natam* BLASII, Senatoris Dordraceni & GERTRUDIS van den HONERT; *Abavum* JOHANNEM, Satrapam Goudanum, *Abaviam* HASIAM van der MEYDEN, *filiam* CORNELII & MARIÆ van der MYLEN, *Dominæ van der Meyden*; *Atavum* denique DIDERICUM van den HONERT, cujus antiquum genus, ex majoribus nominatis van WESEL & dictis van den HONERT in linea recta ex *priscis Comitibus Hollandiæ* descendere, probatum dedit Celeberrimus Theologus Leidensis JOHANNES van den HONERT, in elogio celebratissimi Parentis TACONIS HAJONIS, annexo hujus libro, *de veracibus Dei cum homine viis*, *Ataviam* GERTRUDEM van NUYSSENBORG, GERHAR-

HARDI qui Ao. 1572. durante bello Hispanico atque post illud Gubernator fuit in Hoekschen Waerd, prope Brielam filiam. Cura amantissimorum parentum, ad omne virginale decus, felicissimis successibus educata, cum adulta esset, votis expetita Viri Nobilissimi & Experientissimi JOHANNIS FRIDERICI de HASE, Med. D. & Practici, illis cessit, sacris connubialibus Ao. 1747. d. 15 Aug. celebratis, conjugio fruita est felice quidem, sed improle atque per obitum mariti Ao. 1749. d. 28. Febr. mox soluto. Transiit dein ad secunda vota, cum Viro Nobilissimo atque Consultissimo WERNERO CHRISTIANO MOTZ J. V. D. & causarum patrono, quem nunc sua morte viduavit, nuptiis Ao. 1751. d. 2 Martii paratis. Excelluit hoc posterius conjugium prius, mora quidem, quanquam parum diuturniore, prole tamen, cum inde Ao. 1752. d. 5. Junii nasceretur, filiolus cui nomen inditum HENRICI FRIDERICI, quique indole erecta & amabili, licet quinquennis sextæ Classis sit alumnus, ut adolescit, optima quævis minatur. Pietatem b. defunctæ in Deum laudavimus, quam aluit publico numinis cultu, & privata optimorum librorum lectione, quamque & ipsa ornavit socialium virtutum exercitio, comitatis, affabilitatis, commiserationis cum afflictis, curæ rei domesticæ & educando filiolo impensæ, amicæ cum necessariis conversationis, atque decori. Debilior a teneris corporis valetudo fuit, concussa morbis nervorum, sæpe vehementibus. Accedebat in postremis annis tussis, quæ elapso vere in convulsivam degeneravit, quam, cum adversus remedia nimis esset pertinax, sequutæ sunt febres lentæ, tabem afferentes, ut viribus pedetentim exhaustis, ipsa, diu præviśum fatum, animi tamen insigni constantia, atque conscientia se meliorem partem elegisse, in læta præstolatione beatæ analyseos, subiret feria prima hujus mensis, sub horam septimam matutinam. Id quod mortale circumtulit & deposuit, hodie hora I. condetur in templo Martiniano. Vale lector, & eligere id in tempore stude, de quo, vel in ipsa morte aut tabescente corpore, lætari licebit. Pos. d. 4 Oct. A. MDCCLVII.